

dette år og årene frem, er det en vigtig pointe for den danske regering, at de lande, som ikke har levet op til det, de har forpligtet sig til, skal kunne dokumentere det. På hvilken måde? Det må vi finde ud af.

Jeg ved også, at både hr. Jens Kirk og fru Lene Espersen, som er meget velorienterede om den situation, der er i Ministerrådet, og om, hvad der skete på ministerrådsmødet i december, har fået skarp orientering i flere omgange i Europaudvalget og på anden måde, så det forundrer mig lidt, at vi skal have denne diskussion. Jeg fornemmede egentlig en meget, meget bred enighed om Danmark i forhold til det flerårige udviklingsprogram og dermed også kapacitetsreduktionen, som alle lande skal leve op til.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu er det ikke for at tirre fødevarerministeren sådan en dejlig fredag, men alligevel føler vi jo nok, at det mandat, ministeren jo til stadighed har, måske kunne presses lidt mere frem nu, og det var måske bedre at gøre det før Nordsøkonferencen end på Nordsøkonferencen, for vi er enige om, at dér er der mange kort, der skal blandes samtidig. Det er måske nemmere at gribe situationen nu og få andre med på, at vi skal have gjort noget, for da rammer det knap så mange af de andre lande, som er vore medspillere.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg synes, der er behov for at få præciseret ting: For det første forventer jeg, når en socialdemokratisk ordfører i dag holder en meget stærk ordførertale, der lægger meget stor vægt på kapacitet, at selv om den pågældende ordfører ikke er medlem af Folketingets Europaudvalg, er det naturligvis også socialdemokratisk fiskeripolitik, når Europaudvalgets møde starter, og at man så også vil arbejde for, at kapaciteten kommer højt op på prioriteringslisten.

Det andet, jeg gerne vil sige, er, at jeg vil åbne op over for hr. Ole Vagn Christensen. Jeg lyttede til en meget stærk ordførertale, som lagde utrolig stor vægt på det, og jeg mener, vi har et centralt problem her. Faktisk tror jeg, at kapacitetsproblematikken er det mest alvorlige, vi for øjeblikket har på EU-plan, og derfor synes jeg, det er vigtigt allerede nu at få præciseret, at der er enighed blandt partierne i Folketinget om, at det

er dér, vi må lægge vores prioritering på det kommende fiskeriministerrådsmøde, som jo om ikke andet bliver en opfølgning på det, man skal diskutere på Nordsøkonferencen.

Formanden:

Så er det hr. Ole Vagn Christensen, og efter disse tre korte bemærkninger går vi videre i ordførerrækken til Venstres ordfører.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er rigtigt konstateret, at jeg ikke er medlem af Europaudvalget, men når jeg har sagt de ord omkring kapaciteten og jeg har sagt, at der er et mandat til ministeren, så er det, fordi det jo er en konstateret kendsgerning. Sådan ser verden ud.

Men dér, hvor fru Lene Espersen ligesom prøver på at voldtage den beslutning, er jo ved endnu en gang at trække et element ud af en større sammenhæng og så sige: Nu har du jo sagt det dér, og så bakker du selvfølgelig også op om en tvungen oplægning i Holland, ikke også? Og så går vi ind og blander os i en tvungen oplægning i Holland eller i England. Jeg har ikke forudsætninger for at kunne stå her og sige, om det vil fremme noget som helst, eller om det ikke bare vil være ødelæggende.

Dér må vi sige, at vores holdning er, at vi skal have bragt disse kapacitetsproblemer i balance, og så må vi vælge de midler, der er, for at det kan lade sig gøre og der arbejdes i den retning. Det er det, ministeren har mandat til, og så tror jeg også, han kan håndtere den situation, og jeg tror også, han kan gøre det, uden at han skal pålægges det.

Bodil Thrane (V):

Nu da forespørgslen drejer sig om den kommende midtvejskonference, vil det selvfølgelig være naturligt at se på, hvad man besluttede på sidste Nordsøkonference for et par år siden, og dér vedtog ministrene bl.a. at fordoble anstrengelserne for at udvikle en bæredygtig fiskeripolitik i Nordsøen. Man gjorde desuden opmærksom på, at uden den fornødne politiske vilje kunne det ikke forventes, at fiskebestandene ville kunne udvikles i en bæredygtig retning. Hvordan det nu går med de hensigtserklæringer, kan man diskutere, men at man på nogle områder er på vej, er der vel ingen, der er i tvivl om.

Nordsøerklæringens mål om bæredygtighed kan vi i Venstre helt støtte og tilslutte os. Det